

באותו זמן יתקיימו בך שתי מצוות: אחת - (דברים כב) הকם פקדים עמו. שנייה - עצוב פקדים עמו. הוקם עם ר' עליונה, מישיח ראשון. פקדים עם ר' שנייה. עמו - זה בן עמרם, שעלית לבינה שהיא א'.

וاثת מי הוקם פקדים ? את אותן ה', שנפללה באלו ה命令ishi אחר ע"ב, במונין עזוב' בפצעוב עמו. עצוב' עזוב' ז"ו. וזה שביעים ושנים שמות, ויפש ויבא ויט. זה וא"ו מן וה"ו, פמן עזר, ולא קימה, וזהו עצוב פצעוב, שם (שם יא) בעתו יורה ומלוקש ואספה דגנוד ותירשד ויצחרך, שהם ישראל. רקט שכחה ופאה, (ויקרא ט) לעני ולגר פצעוב אתם.

באן למדנו מצוה שלישית. ורקיך לחזור עליהם, שחריר מצד הצדיק, עני - עצוב פצעוב, צדיק. עמו - זה בן עמרם. וזהו לעני ולגר פצעוב אתם. גור אפה פמן שנאמר בך בתחליה עם עני, (שמות יח) גור התייחס לארץ נכrichtה.

אבל הבקמה בדורגה שלך, הוקם ר' מחתונה. פקדים עמו - עם בן עמרם, בדורגה עליונה שלך, תפארת. במ"ה שלך השם המפרש בשלמות. אחר ק' ק' של הוקם פקדים (ומשם ק' הוקם פקדים) נשאר תים. מה זה מראה ? (בראשית כה) יעקב איש פם. עמו - עם בן עמרם יקדים. הוקם - צדיק. פקדים פם.

מצואה אחר זו לפדות עבד עברי ואמה העבריה, ליעדר אמה העבריה לדין בקנין עבד עברי, הענק פעניק לו. וזהו שפטותכ כי תקעה עבד עברי שיש שניים יעבד. מכאן שיש שניים יעבד, ומהו קניינו ? אלא בסתרי תורה, מטטרו"ן עבד ה', פולל ששה אדרים בchapoon ישש אותיותיו, ששה סדרי ממנה.

בזהזא זמנא, יתקיימו בך תрин פקודין. חד, (דברים כב) הוקם פקדים עמו. תנינא, (שם כ) עצוב פצעוב עמו. הוקם עם ר' עלאה, משיח ראשון. פקדים עם ר' תנינא. עמו, דא בן עמרם, הסליקת לבינה דאייה א'.

ולמאן הוקם פקדים. לאת ה'. דנפלת באלו' חמשאה, בתר תрин ושביעין, במנין עזוב' בפצעוב עמו. עצוב' ע"ב ז"ו. רדא תрин ושביעין שמhn, ויפש ויבא ויט. דא וא"ו מן וה"ו, פמן עזר, ולא קימה, והאי איהו עצוב פצעוב, פמן (דברים יא) בעטה"ו יורה ומילקו"ש ואספה דגנוד ותירשד ויצחרך, דאיינון ישראל. רקט שכחה ופאה, (ויקרא ט) לעני ולגר פצעוב אום.

הבא אוליפנא פקודא תלתאה. ורקיך לאחורה עלייהו, דהא מפטרא דעתיך, עני, עצוב פצעוב, צדיק. עמו, דא בן עמרם. והאי איהו לעני ולגר פצעוב אתם. גור אנט בגוונא דאתמר בך בקדמי תא עם עני, (שמות יח) גור התייחס בארץ נכrichtה.

אבל הבקמה, בדורגא דילך, הוקם ר' תפאה. פקדים עמו : עם בן עמרם, בדורגא עלאה דילך, תפארת. בם"ה דילך, שמא מפרש בשלימיו. בתר ק' ק' דהוקם פקדים, (ובגוני דא הוקם פקדים) אשףאר תים. מאי קא אחזי. (בראשית כה) יעקב איש פם. עמו : עם בן עמרם, יוקים.

הוקם : צדיק. פקדים : פם.

פקודא בתר דא לפדות עבד עברי ואמה העבריה, ליעדר אמה העבריה, לדין בקנין עבד עברי, הענק פעניק לו. הדא הוא בכתיב, כי תקנה עבד עברי שיש שניים יעבד. מאי שיש שניים יעבד. ומאי קניין דיליה. אלא בסתרי תורה, מטטרו"ן עבד יי', כליל שית

ובכן יש לאדם לעבד לרבותו להיות לו עבד (מפרק), לעשות קניין בספו של כסף ימן, שאברהם חסד הוא הדרגה שלו, התורה נתנה משם.

ומי שמשתדל בה כדי לזכות לעולם הבא, נקרא קניין. בספו - עולם הפסוף. קניין - על שם בראשית י"ד אל עליון קנה שמים ואرض. קנה חכמה קנה בינה. קנה לו דברי תורה. רבנו אחר שקנה לו, גאה תהיה לו. יש שהוא קניינו (^ל) לעולים, ויש שהוא קניינו לו שש שנים. מי שהוא קניינו לו לעולים, כתיב בו ורצע אדניו את אדנו במרצע ועבדו לעולים. אין עולם אלא עולמו של יובל, שהם חמשים. וזו קריית שם ששם כ"ה אותיות, ערבית ו奢חרית. חמשים שערית בינה.

אחר שמייחר בהם האדם את הקדוש ברוך הוא, שהוא עבד שלו, בעל תפlein על ראשו, ואצנו נרצה ופתוחה לשמע קריית שם, הרי שמע - בכל לשון שאיתה שומע, שהינו ממשמות. שמי שפדיונו פלו' בקריית שם, שהוא סוד של חמשים, אין לו פריון על ידי אחר בגלו, שרצוע הוא לרבותו. פאן לא נאמר או דודו או בן דודו יגאלנו. שבתפלת האדם הוא כמו עבד שנאמר בו שיש שנים יעבד, ואין עבודה אלא תפלה. שיש שנים יעבד - ג' ראשונות וג' אחרונות של שליח צבור מוציא את האדם י'ר' חותמו למי שלא יודע להתפלל בהם, שצדיק חי העולים נקרא בהם על שם. בעז, צדיק, גואל,

גואל, קרוב ונאמן. (שם)

סטריין, בחושבן שת אتون דיליה, שת סדרי משנה. ובhone אית ליה לבך נש למפלח למאריה, למאריה ליה עבד, (ס"א מפרק) ?למעבד קניין כספו, כסוף ימינה, דאברהם חסד דרגא דיליה, אוריתא מטהן אתייה. ומן דاشתדל בה, בגין לזכאה (ב) לעלם דאתמי, אكري קניין. בספו: עלמא דכטופה. קניין: על שם (בראשית י) אל עליון קונה שמים ואرض. (משלי ז) קנה חכמה קנה בינה. קנה לו דברי תורה. רבנו בתר דקנה לו, גואלה תהיה לו. אית דאייהו קניין לו, ואית דאייהו קניין ליה שת שני. מן דאייהו קניין ליה לעולים, כתיב ביה, ורצע אדניו את אצנו במרצע ועבדו לעולים. לייח עולם, אלא עולם (דף קטיעו ע"ב) של יובל, דאיינו חמישין. וכאן קריית שם, דמן כ"ה כ"ה אTON, ערבית ו奢חרית. חמישין טרעין דבינה.

בתר דמייחד בהון בר נש לקורשא ברייך הויא, דאייהו עבד דיליה, בעיל תפlein על רישיה. ואין דיליה רציעא פתיחה למשמע קריית שם, דשמע, בכל לשון שאתה שומע, דהינו ממשמות. דמן דפדיון דיליה תליה בקריית שם, דאייהו רזא חמישין, לית ליה פדיון על יד אחרא בגלו, דמרוצע הויא למאריה, הכא לא אתרמר (ויקרא כה) או דודו או בן דודו יגאלנו. דבצלותא דבר נש, אייהו בעבד, דאתמר ביה שיש שנים יעבד. ואין עבודה, אלא תפלה. שיש שנים יעבד: ג' ראשונות, וג' אחרונות דשליח צבור אפיק ליה לבך נש ידי חותמו, מן דלא ידע לצלאה בהו צדיק ח' עלם, אתקורי בהו, קרוב, ונאמן. (נ"א ותפנ).